Proletari din toate țările uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X nr. 4 (686) • joi 22 ianuarie 1959 • 8 pag. 30 bani

CENTENARUL UNIRII TĂRILOR ROMÎNE

HORA UNIRII

Hai să dăm mînă cu mînă
Cei cu inimă romînă,
Să-nvîrtim hora frăției
Pe pămîntul Romîniei!

Iarba rea din holde piară
Piară dușmanii din țară!
Intre noi să nu mai fie
Decît flori și omenie!

Măi Muntene, măi vecine,
Vină să te prinzi cu mine
Și la viață cu unire,
Și la moarte cu-nfrățire!

Unde-i unul, nu-i putere
La nevoi și la durere.
Unde-s doi, puterea crește
Și dușmanul nu sporește!

Amîndoi sîntem de-o mamă,
De-o făptură și de-o seamă,
Ca doi brazi într-o tulpină.
Ca doi ochi într-o lumină.

Amîndoi avem un nume,
Amîndoi o soartă-n lume,
Eu ți-s frate, tu-mi ești frate,
In noi doi un suflet bate!

Vin la Milcov cu grăbire
Să-l secăm dintr-o sorbire,
Ca să treacă drumul mare
Peste-a noastre vechi hotare,

Și să vadă sfîntul soare
Intr-o zi de sărbătoare,
Hora noastră cea frățească
Pe cîmpia romînească!

24 ianuarie 1859 — 24 ianuarie 1959. 100 de ani de la Unirea Țărilor Romîne. Un veac de la înfăptuirea măreţului eveniment care a dus la crearea statului național romîn, eveniment care are o mare însemnătate istorică în viața poporului nostru.

* *

Din timpuri vechi, în sînul poporului s-a dezvoltat, atît în Țara Romînească și Moldova, cît și în Ardeal, conștiința unității de neam și limbă. Unirea, pentru masele largi, însemna idealul fierbinte spre care năzuiau: înlăturarea iobăgiei și eliberarea de sub jugul turcesc.

Cristalizarea însă, a ideii unității naționale a poporului romîn, s-a făcut abia la începutul secolului al XIX-lea, cînd ea a cuprins mase largi și s-a transformat într-o uriașă forță de progres. Aceasta pentru că ideea unității naționale corespundea acelei perioade istorice de trecere de la feudalism la capitalism.

Tudor Vladimirescu, în 1821, făcîndu-se exponentul maselor care năzuiau spre unitate națională, a cerut Divanului din Țara Romînească să ia legătură cu cel din Moldova „ca unii ce sîntem de un neam, de o lege și sub aceeași stăpînire". Mai apoi, într-o serie de grupuri progresiste ca aceea din jurul lui Ion Cîmpineanu din Țara Romînească cît și într-o serie de publicații și în literatura vremii, ideea Unirii Țărilor Romîne se afirmă tot mai puternic.

In programul revoluției din 1848, năzuința spre unire n-a fost oficial înscrisă, însă, în timpul revoluției, ea a fost des exprimată și i-a influențat direct pe luptătorii pentru unirea din 1859.

După revoluția de la 1848 — problema Unirii a devenit o chestiune centrală în viața politică a țărilor romînești. Ea era însă privită în mod deosebit de forțele sociale, în funcție de interesele lor de clasă.

Țărănimea aspira cel mai puternic spre unire, pentru că ea dusese greul luptelor pentru independența țărilor romînești, era cea mai oropsită, fiind exploatată de boieri și de turci. Unirea, pentru țărănime, nu însemna numai o unire a celor două țări, ci și eliberarea de sub jugul iobăgiei. In Divanurile Ad-hoc, reprezentanții țărănimii, deși puțini, au exprimat foarte hotărît această idee a lor. O altă categorie socială care era pentru unire din tot sufletul au fost tîrgoveții, lucrătorii și meșteșugarii exploatați ai orașelor care aveau să formeze mai tîrziu clasa muncitoare. Burghezia era în general pentru unire pentru că putea prin unirea celor două țări, să dezvolte industria și comerțul și deci — să cîștige mai mult. Cea mai mare parte a burgheziei vedea prin unire doar o cale pentru îmbogățire, și de aceea s-a înțeles cu moșierimea și împreună cu ea a fost împotriva problemei agrare în a cărei rezolvare masele țărănești puseseră mari speranțe.

Pe scurt aceasta era situația internă. Pe plan extern, unirea a întîmpinat împotrivirea marilor puteri: Turcia, Anglia, Austria care nu voiau să-și piardă puterea în această parte a Europei. In favoarea Unirii se pronunța însă puternica Rusie și Franța. Turcia, Anglia și Austria au reușit însă prin diverse manevre să amîne timp de un an și jumătate convocarea Divanurilor Ad-hoc.

(Continuare în pag. a III-a)

Pregătirile pentru desfășurarea adunării cu temă sînt în toi. Cîțiva pionieri din grupa a III-a, împreună cu responsabilul gazetei de perete, schimbă articolele la gazetă, și fac un fotomontaj.

Citiți în pagina a III-a reportajul: „Nota 10 pentru detașamentul 2", care prezintă aspecte din timpul adunării.

Din viața PIONIEREASCĂ

ADUNARE CU TEMĂ

Nota 10 pentru detașamentul 2

Există o veche „zicală" pionierească: spune-mi cîți pionieri din detașament s-au pregătit pentru adunarea cu temă, ca să-ți spun cum a fost adunarea... Nu încape nici o îndoială că această „zicală" e demult cunoscută în detașamentul 2, din clasa VII-a B, de la Școala medie mixtă nr. 3 din București. Nu de mult, în acest detașament a avut loc o interesantă adunare, cu tema: „Centenarul Unirii Țărilor Romîne". Încă de la început, trebuie să vă spunem că a fost o adunare reușită, interesantă. Pentru pregătirea ei, fiecare grupă a avut de lucru: o grupă s-a ocupat de pregătirea sălii (cu o ediție specială a gazetei de perete, fotomontaje etc.) alta, de dansuri — și ultima, de partea tehnică, adică de proiecția cinematografică. In același timp, fiecare pionier în parte s-a pregătit temeinic, deoarece...

Dar iată, începe adunarea. Să ne grăbim. Detașamentul 2 e o gazdă primitoare.

Un lucru foarte bun

Vorbește Garotescu Cristina. Amintește zilele fierbinți, de acum un veac, de pregătire și înfăptuire a Unirii. Evocă figura vestitului deputat pontaș Ion Roată. Cere apoi cuvîntul Stănescu Emilia. Citește o scrisoare a lui Vasile Alecsandri, care descrie bucuria din acele zile a poporului. Urmează Dragoș Butoi, Mărgineanu Ioan... Fiecare a vorbit scurt, dar cu miez, cu o cunoaștere deplină a evenimentelor de acum o sută de ani. Și, dovedind o limpede înțelegere a acelor evenimente, ei au vorbit despre **Unirea Țărilor Romîne, înfăptuită la 24 ianuarie 1859, ca rod al dorinței și luptei maselor populare.**

Drumeții veseli...

Au fost într-adevăr veseli. Concursul lor — pe tema Centenarului Unirii — s-a desfășurat rapid și interesant. Tovarășul instructor de detașament Constantinescu Gheorghe a știut să-l conducă cu pricepere și vioiciune. Au participat toți pionierii din detașament, lupta dîndu-se între cele trei grupe. Dar tocmai cînd se ajunsese aproape la egalitate de puncte, s-a aplicat punctul care prevede inter-întrebările. Fiecare grupă trebuia să pună celorlalte cîte o întrebare. Merita să vezi detașamentul despărțit în trei „tabere", care se straduiau pe șoptite să găsească întrebări cît mai grele. Pînă la urmă, cea mai isteață și mai bine informată s-a dovedit a fi grupa I-a, care a și cîștigat concursul, primind, drept premiu, diafilmul „Moș Ion Roată și Unirea" producție a studioului „Ion Creangă".

Numaidecît, grupa cîștigătoare a poftit, amabilă, întreg detașamentul în bănci. Diafilmul a fost apoi introdus în aparatul de proiecție, storurile trase, și proiecția începută. Dar nu cu aceasta s-a terminat adunarea ci, desigur, cu tradiționala Horă a Unirii, pe care detașamentul 2 a jucat-o cu vioiciune și veselie. Grupa care venise la adunare în costume naționale pentru a prezenta ea singură hora, și-a dat seama că mai nimerit e să atragă întreg detașamentul la joc!

...Dar am uitat un lucru însemnat: din inițiativa grupei a II-a, detașamentul a adresat clasei a VII-a, de la Școala medie mixtă „Alexandru Ioan Cuza", din Focșani, o scrisoare în care propune detașamentului de acolo să înceapă o largă și bogată corespondență. Această corespondență va vorbi atît despre unele documente ale Unirii, pe care focșănenii le cunosc mai bine, cît și despre viața celor două orașe, despre noile construcții, despre ce e nou în fiecare dintre ele.

T. ZAHARIA

1

2

1) Un punct valoros. Reprezentanta grupei I-a răspunde la ultima întrebare. Răspunsul a fost hotărîtor; grupa ei a cîștigat concursul „Drumeții veseli"!

2) Hai să dăm mînă cu mînă...

O oră neobișnuită

Ora de activitate educativă a clasei a VI-a de la Școala de 7 ani din comuna Brazi, regiunea Ploești, n-a fost o oră obișnuită. Tovarășa dirigintă Rădulescu Ioana le-a vorbit despre sărbătoarea așteptată cu nerăbdare de întreaga școală: Centenarul Unirii. Pagini emoționante din istoria țării noastre au fost evocate cu căldură de tovarășa dirigintă. Ideile generoase ale revoluției de la 1848 au născut ideea Unirii, năzuință de veacuri a poporului din cele două țări surori, despărțite datorită intereselor boierimii și ale puterilor străine. Lupta plină de abnegație a unioniștilor a înfăptuit acest ideal, Unirea Țărilor Romîne, prin alegerea simultană ca domn a lui Alexandru Ioan Cuza.

Povestirea lui Mihail Sadoveanu „Cuza Vodă", le-a înfățișat chipul domnitorului, care, mergînd în mijlocul țăranilor voia să le afle necazurile și să-i ajute.

— Și i-a ajutat pe țărani, a spus Sandu Ilie, a luat din moșiile mînăstirilor și le-a dat țăranilor.

Și discuțiile s-au însuflețit. Și-au adus aminte de povestirea lui Ion Creangă „Moș Ion Roată și Unirea". Figura țăranului isteț și cu duh care l-a făcut pe boier „să înghită gălușca" și să „tacă molcom", i-a pasionat pe toți copiii.

Le-a vorbit apoi tovarășa instructoare Ana Tatu despre felul cum se sărbătorește în țară Centenarul Unirii.

Deși clopoțelul a sunat, copiii nu l-au auzit: în clasă răsuna Hora Unirii.

E. CIRMACIU

HORA UNIRII

Versuri: V. ALECSANDRI

Muzica: AL. FLECHTENMACHER

(Urmare din pag. I-a)

La Milcov

— Opriți-vă! Nu putem merge mai departe. Trebuie să cerem voie sentinelelor, dacă vrem să trecem hotarul. Vă mirați? N-ați vrut voi să călătoriți prin Focșanii de acum o sută de ani? Pe atunci, orașul nostru era împărțit în două; jumătate aparținea Moldovei, și jumătate Țării Romînești. Hotarul dintre Țara Romînească și Moldova începea tocmai de aici, din fața Poștei, unde pe atunci era „Hanul lui Cimbru". Piatra aceasta comemorativă ne amintește de vechiul hotar. Se spune că tot aici a avut loc și întîlnirea lui Cuza cu cele două străji. Lucrul acesta s-a petrecut la 5 februarie 1859. Domnitorul era în drum spre București. Cînd a ajuns aici, la hotar, Cuza s-a dat jos din caleașcă și a poruncit celor două străji să meargă la cazărmile lor, căci nu mai au ce păzi, hotarul fiind desființat. Dar să ne continuăm drumul nostru căci mai avem mult de străbătut — spuse tovarășul profesor.

— Să mergem pe albia Milcovelului — propuse Mărășescu Tudorița.

— Milcovelul trecea prin locurile unde se află acum grădina publică, preciză cineva.

Micii cercetători ai ținutului natal ajunseră în Piața Unirii.

— Acum ne aflăm în fosta piață a Munteniei, continuă profesorul. Pe locul acestui monument se afla pichetul de grăniceri nr. 47.

Și grupul micilor turiști de la Casa pionierilor din Focșani s-a îndreptat apoi spre Muzeul de istorie. Privirile lor s-au oprit timp îndelungat asupra tabloului care înfățișa primirea lui Cuza în Focșani. Mai văzură și scrinul în care Moș Ion Roată își păstra lucrurile.

Nici nu terminaseră de cercetat documentele din Muzeul de istorie, cînd grupul însărcinat să cerceteze documentele de la Arhivele Statului se întoarse.

— Ia ascultați, ce am găsit acolo — le spuse entuziasmat Ion Nicolae: un act cu privire la primirea lui Cuza în Focșani. In vederea primirii lui s-au ridicat în oraș patru arcuri de triumf, împodobite cu stemele țării unite și s-au așezat brazi pe toate străzile. Pe la răspîntii s-au așezat 150 de ceaune cu smoală care au ars în toată noaptea aceea de 5 februarie, 600 de ulcele cu seu și 850 de felinare cu lumînări. Au fost și focuri de artificii. Am mai găsit și proclamația lui Cuza cu privire la desființarea hotarului și unirea Focșanilor și alte multe documente interesante.

Grupul micilor cercetători mai văzu casa în care a funcționat Comisia Centrală și multe altele. Ei au strîns un material bogat care le va folosi cu prilejul sărbătoririi Centenarului Unirii.

ANA COZMIȚA

Promoția Centenarului Unirii

După adunare, în sală n-a mai rămas decît Adriana Cornilov, președinta unității de pionieri de la Școala medie nr. 2 din Cîmpina. Trebuie să descrie în jurnalul de zi felul în care s-a desfășurat adunarea. Cu ce să înceapă? Despre ce să vorbească mai întîi?

Deschide jurnalul. Scrie: „16 ianuarie. Astăzi a avut loc adunarea festivă pe unitate, organizată cu prilejul sărbătoririi Centenarului Unirii Țărilor Romîne. Despre însemnătatea zilei de 24 ianuarie, a vorbit tovarășa profesoară de istorie, Baldovin Adina".

Pînă aici a fost simplu. Mai departe, însă, îi este greu. Trebuie să scrie despre ce a urmat apoi. Despre primirea celor cinci școlari din clasele a III-a și a IV-a în rîndurile organizației de pionieri. Și-i este greu pentru că, deși în mai multe rînduri au avut loc astfel de adunări, cea de azi a fost parcă mai frumoasă. O adunare deosebită... Promoția pionierilor de astăzi, primiți cu prilejul sărbătoririi Centenarului Unirii, se va numi „Promoția Centenarului Unirii".

In clipa în care instructoarea a înmînat cravatele roșii noilor pionieri, și Adriana a fost cuprinsă de emoție. Și-a adus aminte de ziua în care a fost ea însăși primită în rîndurile organizației de pionieri...

Pe Violeta Chetrușcă, fetița aceea zburdalnică, din clasa a III-a, o cunoaște de cîteva luni. De cînd a luat ființă detașamentul nr. 1 al clasei a III-a. Atunci au primit cravatele roșii școlarii cei mai buni. Pe atunci însă, Violeta nu învăța chiar așa de bine. La 3—4 materii avea note de 5 și de 6.

Cînd a aflat că ea nu va primi cravata roșie, s-a întristat. „Nu-i nimic, Violeta. Vom mai primi și alți școlari în organizația noastră. Iar dacă o să te străduiești să înveți mai bine, vei deveni și tu pionieră"

Și Violeta a ținut seamă de sfatul Adrianei... Asculta cu atenție explicațiile tovarășei învățătoare, repeta fiecare lecție de cîteva ori... A luat parte și la două adunări pionierești: una de grupă și alta de detașament. Rezultatul nu a întîrziat să se arate. Intr-una din zile, Adriana a fost oprită pe coridor de Angela, o pionieră din clasa a III-a prietena cea mai bună a Violetei.

— Știi că Violeta a luat și astăzi doi de 9?

— Foarte bine, a încuviințat Adriana bucuroasă. Inseamnă că a început să învețe bine...

Avea dreptate Angela. In catalog, în dreptul numelui Violetei, au apărut de atunci o sumedenie de note bune. Numai de 7, 8 și 9...

Iar astăzi, cînd a primit cravata roșie, Violeta a fost emoționată peste măsură. A rostit angajamentul cu glas puternic. Și cît de fericită a fost!

De cum s-a terminat adunarea, a pornit în grabă către casă, să ducă părinților vestea cea mare...

De altfel, tot atît de emoționați erau și ceilalți noi pionieri: Chițu Gonta, Mariana, Ilie Fieraru și Popovici Stela.

„Da, își zice Adriana, despre toate acestea va trebui să scriu în jurnalul de zi". Și începu pe dată să alcătuiască frazele. Bineînțeles, Adriana n-a uitat să amintească nici de programul artistic care a urmat după aceea, întregit cu Hora Unirii.

Iar în încheierea însemnării din jurnal Adriana adaugă: „Aceasta este prima promoție de pionieri din anul ~~1959.~~ Promoția Centenarului Unirii".

EMIL DOBRESCU

O clipă de neuitat pentru pionierii care fac parte din „Promoția Centenarului Unirii": primirea cravatelor roșii.

Cine află mai multe

Un interesant concurs de lucrări scrise avînd tema „Centenarul Unirii Țărilor Romîne" a fost organizat la Școala de 7 ani nr. 6 din orașul Galați. Concursul a stîrnit un viu interes în rîndurile pionierilor și școlarilor, stimulîndu-i totodată să cerceteze documente și să culeagă date și fotografii legate de actul Unirii Țărilor Romîne. Pentru a le veni în ajutor, colectivul de conducere al unității a organizat vizite la muzeul istoric regional, care se află în fața casei unde a locuit Alexandru Ioan Cuza. Primele lucrări care s-au evidențiat pînă acum au fost cele prezentate de pionierele **Elisabeta Craiu, Felicia Faur, Vintilă Georgeta**. Concursul continuă.

TANASACHE ILIE
corespondent voluntar Galați

Lucrăm la un album

In cinstea Centenarului Unirii Țărilor Romîne, unitatea noastră a hotărît să lucreze un album cu portretele oamenilor mai de seamă care au luptat pentru înfăptuirea Unirii — Al. I. Cuza, Vasile Alecsandri, Mihail Kogălniceanu și alții — precum și cu reproduceri după unele tablouri ale pictorilor noștri inspirate din lupta poporului pentru unire. Alături de fotografii și tablouri, vom completa albumul cu cît mai multe date despre acest eveniment, pe care le vom culege din reviste și ziare. Sperăm să realizăm un album frumos și interesant.

BURDUZA AURICA
președinta unității de pionieri de la Școala de 7 ani, comuna Mănăstirea regiunea Suceava

Adunare închinată Unirii

Știind că se apropie marea sărbătoare a Centenarului Unirii Țărilor Romîne, noi, pionierii de la Școala medie mixtă nr. 1 din Tg. Lăpuș, am pornit la organizarea unei adunări în care vom discuta despre lupta maselor populare de la orașe și sate, de acum un veac, pentru înfăptuirea Unirii Țărilor Romîne. La adunare, pionierul Mircea Belu, din clasa a V-a, va ține un referat despre condițiile în care a avut loc unirea. Pentru ca referatul să fie cît mai complet, Mircea s-a documentat cu mult timp înainte, cerînd totodată și ajutorul tovarășului profesor de istorie. Bineînțeles că și noi, ceilalți, am căutat să aflăm cît mai multe lucruri despre unire, astfel ca adunarea să fie cît mai interesantă. Adunarea noastră se va încheia cu un program artistic alcătuit din poezii și cîntece, închinate acestei sărbători, iar detașamentul nr. 1 va prezenta sceneta „Moș Ion Roată și Unirea", după povestirea lui Ion Creangă.

LATIȘ SUZANA
președinta detașamentului nr. 4

CENTENARUL UNIRII ȚĂRILOR ROMÎNE

(Urmare din pag. I-a)

In aceste condiții, poporul romîn a hotărît să ia în propriile-i mîini cauza Unirii. Astfel, încă de la începutul anului 1856, atît în Moldova cît și în Țara Romînească, iau ființă comitete centrale ale Unirii, care țin o strînsă legătură cu comitetele unioniste create în toate județele țării. Infruntînd teroarea, unioniștii duc o bogată activitate propagandistică.

Alegerile din 1857, pentru Divanurile Ad-hoc, au loc în condiții de mare teroare. In Moldova alegerile au fost falsificate, însă în urma uriașului protest al maselor ele au fost anulate. După noi alegeri, a ieșit o majoritate prounionistă, dar care nu reprezenta exact interesele tuturor claselor societății. Reprezentanții burgheziei și moșierimii erau mai mulți.

Cînd, în toamna lui 1857, s-au deschis lucrările Divanurilor Ad-hoc — au și apărut divergențele. Boierimea și marea burghezie erau împotriva unor reforme sociale mai adînci.

Turcii, care nu voiau deloc unirea, au dizolvat, în 7 ianuarie 1858, Divanurile Ad-hoc. In mai 1858 însă s-a deschis la Paris o conferință a marilor puteri care au elaborat „Convenția de la Paris" prin care se prevedea o serie de măsuri printre care unirea armatelor celor două țări și atribuirea numelui de Principatele Unite. Rămîneau însă, mai departe, doi domni, două guverne, două capitale, două adunări.

Poporul romîn, nemulțumit de Convenția de la Paris, trece singur la rezolvarea problemei Unirii.

In perioada de după Convenția de la Paris și pînă la data ținerii adunărilor elective pentru alegerea celor doi domni, acțiunile maselor populare, în favoarea Unirii, cresc în proporții mari. Astfel, în Moldova, unde Adunarea electivă avea o majoritate unionistă, a fost ales candidatul partidei naționale, colonelul Alexandru Ioan Cuza, proclamat apoi la 5 ianuarie 1859 ca domn al Moldovei, sub numele de „Alexandru Ioan I".

In Țara Romînească, în Adunarea electivă, pătrunseseră elemente reacționare care formau majoritatea. Unioniștii, care erau în minoritate, și-au dat seama că fără sprijinul maselor nu vor putea realiza actul Unirii.

De aceea, s-a trecut la mobilizarea maselor, încît, în ziua deschiderii Adunării elective, circa 30.000 de oameni erau adunați în jurul clădirii din Dealul Mitropoliei. Printr-o intrare lăturalnică și printr-o spărtură a gardului, vreo 7—800 de oameni au intrat în curtea Mitropoliei, au asaltat dinlăuntru paza militară a porților și, în cîteva minute, mii de orășeni și țărani au năvălit în curte, cu strigări de ura. Cu toate că a doua zi caimăcămia înconjoară sala de ședințe cu trupe, pentru a da o lovitură de stat, trupele se solidarizează cu poporul și mulțimea devine mai amenințătoare.

Discuțiile în adunare țin două zile. Sub presiunea maselor, la sfîrșitul lor, deputații partidei naționale hotărăsc să propună alegerea domnului Moldovei, Al. I. Cuza, pentru a păși astfel la înfăptuirea dorinței poporului de unire. In dimineața zilei de 24 ianuarie 1859, propunerea este acceptată într-o ședință secretă a adunării și de deputații care se temeau „că nu vor părăsi în viață sala de ședință, dacă nu se vor hotărî la acest vot de unire".

Prin alegerea lui Cuza și ca domn al Țării Romînești, unirea era înfăptuită.

Mulțimea care aștepta afară fu cuprinsă de un entuziasm fără margini. Același entuziasm cuprinse și populația Iașului. Alegerea lui Al. I. Cuza a fost recunoscută de toate puterile în septembrie 1859, iar unirea deplină pe plan administrativ a fost realizată abia la 24 ianuarie 1862 cînd s-a format primul guvern unit și prima Adunare a Romîniei. Pînă atunci realizarea acestor măsuri a fost împiedicată de opoziția înverșunată a puterilor antiunioniste.

★

Sărbătorirea Centenarului Unirii la 24 ianuarie 1959 — aduce în mintea și inimile fiecărui om cinstit din patria noastră neuitatele clipe, de acum 100 de ani, cînd masele populare de la orașe și sate au luptat pline de avînt pentru unire, cît și chipurile luminoase ale patrioților care legau de idealul înfăptuirii Unirii aspirațiile fierbinți ale poporului de a scăpa de robia feudală și jugul turcesc. Amintirea acestor clipe umple de mîndrie inimile oamenilor muncii din patria noastră și constituie un imbold însuflețitor în munca lor pentru înflorirea patriei noastre libere, socialiste, pentru fericirea vieții îmbelșugate și luminoase.

In amintirea hotarului care despărțea Moldova de Țara Romînească, în centrul orașului Focșani, se află acest monument ridicat pe locul unde odinioară se afla pichetul de grăniceri nr. 47.

Fotografia este realizată de pionierii din cercul de foto de la Casa pionierilor din Focșani.

100 DE ANI DE LA UNIREA ȚĂRILOR ROMÎNE

Hora Unirii la Craiova — Tablou de Theodor Ama

CU PRILEJUL CENTENARULUI UNIRII

Dragi pionieri,

Centenarul Unirii Țării Romînești cu Moldova și crearea statului național, este pentru toți oamenii muncii din patria noastră un prilej de aducere aminte a luptelor duse de masele populare de la orașe și sate, acum o sută de ani, pentru o țară unită și liberă.

Năzuind prin unire la o viață mai bună, țăranii au dat atunci mîna cu muncitorii și meseriașii din orașe, spre a înfrînge împotrivirea Porții otomane și a boierimii trădătoare.

Verigă importantă în lanțul luptelor pe care masele populare le-au dus pentru dobîndirea independenței naționale, pentru înlăturarea iobăgiei și pentru o viață mai bună a celor ce muncesc, Unirea Țărilor Romîne înscrie o pagină glorioasă în istoria poporului nostru.

Vasile Maciu

Conferențiar de istorie
la Universitatea „C. I. Parhon"

Sărbătoresc, alături de voi, dragi pionieri, ziua de 24 ianuarie, simbol al luptei duse de popor pentru realizarea Unirii.

Const. Baraschi

Artist al poporului

L-am iubit pe Moș Ion Roată încă de pe cînd eram ca voi, cunoscîndu-l din scrierile lui Ion Creangă.

Astăzi sînt fericit că dau viață pe scenă acestui erou iubit al copilăriei mele.

Costache Antoniu

Artist al poporului

Anul I. 1857. № 1. Marți 2 Apr.

ROMANIA

Jurnalŭ Politicŭ, Comercialŭ și Litterarŭ.

DÎMBOVITA

ROMÂNUL

NAȚIONALULŬ

Ziare ale timpului, care au militat pentru Unire.

Școlarii și Unirea

La București, tineretul muncitoresc, țărănesc și „studenții" — cum li se spunea atunci elevilor din clasele superioare, n-a lipsit de la măreţul act al Unirii. Deveniseră vestiți elevii de la Sf. Sava și calfele de cizmari. Sprinteni, neobosiți, ei se aflau în fruntea manifestanților, scandînd lozinca populară: „Nu vrem să mai fim robi la ciocoi". Pentru ca tunurile aduse împotriva poporului să fie împiedecate să tragă, mulțimea așezase în primele rînduri pe elevii Capitalei. Școlarii și calfele de cizmari au luat de altfel parte activă la deschiderea de către mase a porților Adunării Naționale unde se dezbatea alegerea noului domn.

Înflăcărarea cu care tineretul a participat la înfăptuirea Unirii este ilustrată și de activitatea elevei Sofia Coce. N-avea decît 18 ani cînd a început mișcarea unionistă. Poetă și ziaristă, Sofia Coce publică în presa vremii articole înflăcărate pentru Unirea Moldovei cu Țara Romînească sub un singur domn. Ea îndeamnă de asemenea femeile să participe activ la marele eveniment. Descriind mizeria claselor exploatate ea cerea dreptul la o viață mai omenească, pentru țărănime și sărăcimea orașelor.

Din jurnalul unui tractorist

MARȚI, 6 IANUARIE

...Nici azi n-a nins. E cald. Frumos mai sar brazdele în urma noastră! Cîte șapte o dată. Ei, dar cînd erau toate brigăzile în cîmp, la arăturile de toamnă?! Mă uit în jur: cît vezi cu ochii, pămînt negru, afînat. Se taie de minune tarlaua pe care o ogorîm — o brăzdăm a doua oară. Să soarbă bine apa zăpezilor. Pe cîmpul întins, nimeni, afară de noi, cei din brigada lui nea Alexandru. Celelalte brigăzi au plecat la S.M.T. Băieții pregătesc acum tractoarele pentru însămînțările de primăvară. Repară ce-i de reparat, că acuș bate vîntul de martie la ușă!

MIERCURI, 7 IANUARIE

Năstrușnic om mai e și Gîrbăcea ăsta. Ne-am trezit dimineață cu el, aici, printre brazde. A venit să vadă plugurile. A făcut un dispozitiv la ele și ce bine merg! L-am întrebat de cei de la stație, de Petru, de Victor, de Barbu Nedelcu... Or fi terminat cu pregătitul tractoarelor? „Gata-gata! a răspuns Gîrbăcea. E o adevărată întrecere. Nu-i chip să-l ții pe vreunul de vorbă. Cei mai mulți au terminat, și-au rînduit tractoarele în remize. Poate să și vină primăvara, sînt gata să intre din nou în brazdă. Barbu Nedelcu e toată ziua prin atelier. Se învîrtește în jurul unui motor K.D., așezat pe butuci. Il pornește și-l oprește. Meșterește ceva la strung. Vreo altă inovație, la motoare, că el li-i vraciul".

LUNI, 12 IANUARIE

Am văzut și eu motocicleta lui Voicu. Am fost ieri pe la dînsul. Grozavă! Mai ceva ca a lui Tudose. Merită, că-i tractorist bun. O să-mi cumpăr și eu una. Din ceea ce cîștig, oi avea cu ce să mi-o iau. Am și început să strîng bani. Casă mi-am ridicat. Urmează motocicleta, în cîteva luni o am în bătătură, acasă.

MIERCURI, 14 IANUARIE

Ne-a trezit viscolul în dimineața asta. Bine a făcut, că am terminat treaba. „Plecăm la S.M.T. șeful de brigadă, privin rile cîmpului fulguit de tractoare, băieți! Tu, Șel morchează vagonul!"

Tractoarele se îndepărt cîte unul. Ultimul vin eu, nul-casă. Burlanul de pe megă încă, ca o pipă uria

JOI, 15 IANUARIE

N-o să uit ziua de astă tarul organizației, strung ghici Constantin, mi-a st ca unui frate. „Fruntaș în t paniile! Da, tovarășe Șe un adevărat tractorist" — spus.

„Fruntaș în toate cam Nu m-am gîndit pînă acum am străbătut cu tractorul sute de hectare am brăzda era greu. Ce ploaie ne-a a tr-o seară, în campania de nă! Șiroia... cu cofa. Mai fîșie de pămînt. Brigada h termine pînă în amurg. Și minat. Cu farurile aprinse. ne răzbise pînă la oase, fost chip să ne scoată din Dar în campania... Na, că sat furat de amintiri — și bă!

Scot lada cu scule și o a tractor. Suflec mînecile, p pe cheie și încep lucrul. meargă ceasornic. Acuș po rași cu el: cum se dezghea pe bătălia însămînțărilor!

p. confor
AL. DINU

reportaj — știri — informații — NOUTĂȚI — TEHNICE — reportaj

„Atunci va fi asigurată pacea„

Aţi aflat desigur cu toţii despre vizita pe care tovarăşul A. I Mikoian, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., o întreprinde zilele acestea prin Statele Unite ale Americii. Vizita aceasta a fost întîmpinată cu viu interes de poporul american; în toate localităţile unde tovarăşul Mikoian a poposit, i s-a făcut o primire călduroasă. In decursul călătoriei, tovarăşul Mikoian s-a întîlnit în mai multe rînduri cu fruntaşi ai vieţii economice şi politice din S.U.A., a vizitat diferite instituţii şi întreprinderi, a stat de vorbă cu oamenii ai muncii. In convorbirile avute, înaltul oaspete a arătat necesitatea — necesitate care corespunde năzuinţelor popoarelor sovietic şi american — ca U.R.S.S. şi S.U.A. să întreţină legături paşnice, întemeiate pe încredere reciprocă, să facă rodnice schimburi economice şi culturale.

Cuvintele rostite de tovarăşul Mikoian în seara de 14 ianuarie, la Clubul economic din New-York, în faţa a peste o mie de industriaşi şi comercianţi americani, a stîrnit în rîndurile acestora un interes deosebit şi au fost deseori subliniate cu aplauze. Tovarăşul Mikoian a arătat cu acest prilej că poporul şi guvernul sovietic vor ca între state să domnească pacea şi colaborarea — chiar dacă aceste state au sisteme sociale diferite — şi că acest lucru e pe deplin posibil. Tovarăşul Mikoian a arătat că eforturile creatoare depuse de oamenii muncii din Uniunea Sovietică, urmăresc înflorirea economică a patriei lor, ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului şi că aceasta nu înseamnă deloc „un pericol" pentru S.U.A., cum susţin unii politicieni americani.

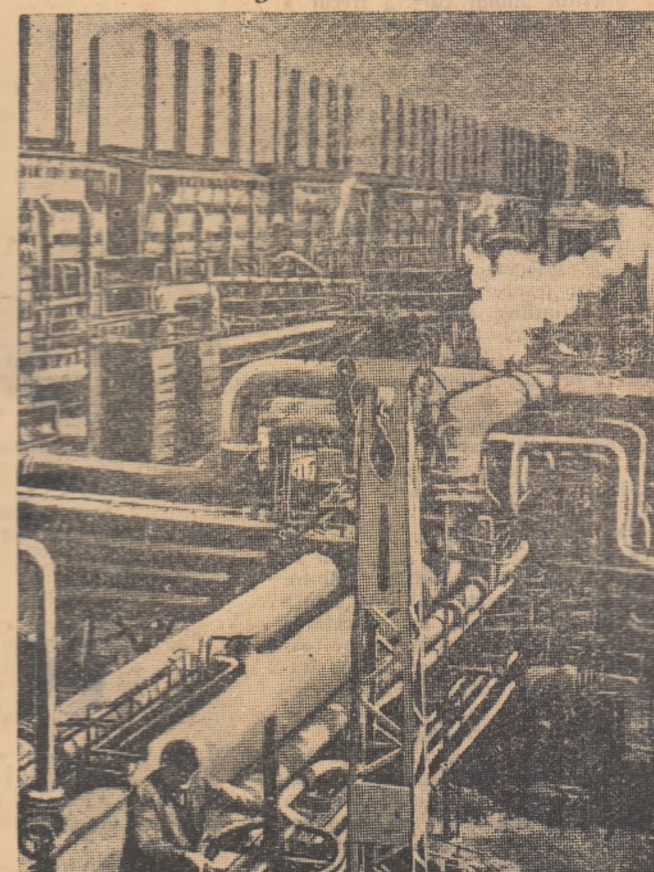
„Trebuie — a spus în continuare tovarăşul Mikoian — să avem mai multe contacte, să facem mai mult comerţ, să schimbăm mai multe păreri să ne cunoaştem mai bine unii pe ceilalţi şi atunci se vor risipi temerile, va fi asigurată o pace adevărată între ţările noastre, se va pune capăt războiului rece".

In ziua de 17 ianuarie, la Casa Albă din Washington, tovarăşul Mikoian a avut o convorbire cu D. Eisenhower, preşedintele S.U.A. Intrevederea aceasta, care a durat o oră şi jumătate, a prilejuit discutarea unor probleme importante care privesc cele două ţări, ca de pildă problema Berlinului, problema germană, problema dezarmărilor şi aceea a legăturilor economice dintre U.R.S.S. şi S.U.A.

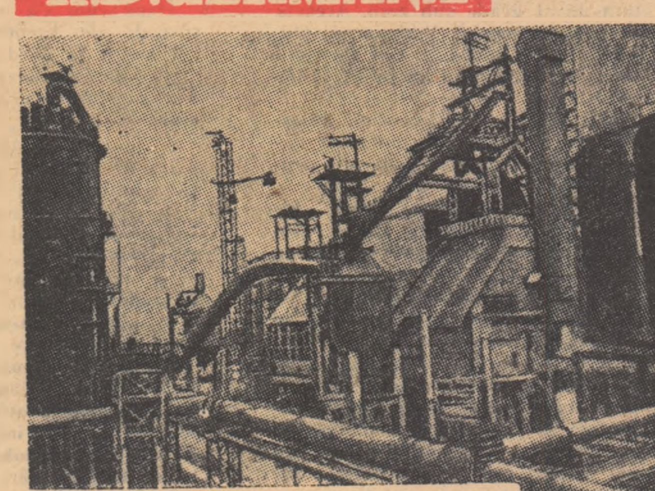
Vizita tovarăşului Mikoian în S.U.A., cit şi schimbul său de păreri cu preşedintele Eisenhower, au stîrnit un viu răsunet în presa americană, engleză şi din alte ţări. Ziarul „People" scrie: „A fost pregătit terenul pentru marele acord care va asigura pacea". Ziarul „News of World" consideră această întrevedere „un pas înainte pe calea spre pace, sau în orice caz, spre coexistenţă paşnică".

In rîndurile tuturor popoarelor iubitoare de pace convorbirile tovarăşului Mikoian în S.U.A. au trezit un ecou puternic, o încredere nouă în viitorul paşnic al omenirii.

Mari construcţii din ţările prietene

R.D.GERMANĂ

R.P.BULGARIA

1 Printre marile construcţii industriale ale Republicii Democrate Germane, se numără şi marea cocserie „Lauchhammer", din regiunea Magdeburg.

2 Industria siderurgică a Republicii Populare Bulgaria a luat o mare dezvoltare în ultimii ani.
Una dintre aceste construcţii este uzina siderurgică „Lenin" din apropierea oraşului Dimitrovo.

RADIO CLOB

- *Uniunea Sovietică şi S.U.A. au încheiat un acord cu privire la schimbul de expoziţii, închinate realizărilor din domeniul ştiinţei, tehnicii şi culturii. Expoziţia sovietică se va organiza în clădirea „Colisseum" din New-York şi va cuprinde realizările poporului sovietic în aceste domenii, precum şi în cel al cuceririi spaţiului cosmic. Expoziţia americană va fi amenajată în parcul Sokolniki din Moscova.*
- *Viaţa cunoscutului ziarist şi patriot grec Manolis Glezos este în primejdie! Autorităţile greceşti îl învinuiesc de „spionaj" pe acest neînfricat luptător, care a smuls steagul fascist german de pe Acropole. Impotriva arestării şi învinuirilor mincinoase, ce i se aduc lui Glezos, popoarele lumii protestează cu hotărîre şi cer punerea în libertate a acestuia şi a celorlalţi patrioţi greci arestaţi o dată cu el.*
- *In Vietnamul de Sud, peste o mie de deţinuţi politici, foşti participanţi la mişcarea de rezistenţă au fost asasinaţi în chip sălbatic, prin otrăvirea hranei, în lagărul de concentrare Fu Loi.*

In R. P. Chineză

SUCCESE DEOSEBITE

Agricultura socialistă chineză a obţinut în anul care a trecut succese nemaiîntîlnite pînă acum în China. Numai producţia de cereale a fost de 350 miliarde kilograme. Ţăranii chinezi au realizat astfel cifra de plan prevăzută pentru anul... 1967! E firesc să ne închipuim că, acum, specialiştii calculează noi cifre de plan pentru anul 1967!

CULTURI ETAJATE

Un vizitator care ar fi mers în primăvară la cooperativa agricolă de producţie Şuntzian din provincia Sînciuan, ar fi rămas surprins. In loc de arături obişnuite se făceau altele, adînci de 70 cm. Pe ogoare se ridicau adevărate valuri în care s-au semănat apoi cartofi în etaje. Munca nu le-a fost zadarnică. De pe un hectar cooperatorii au scos o producţie medie de... 375.000 kg. cartofi dulci.

PE PRIMUL LOC

Pînă anul acesta, primul loc în lume, în ceea ce priveşte producţia de bumbac, era deţinut de către S.U.A. Iată însă că producţia Chinei populare este de 3,5 milioane tone şi întrece cu aproape un milion pe cea obţinută de S.U.A., care este abia de 2,62 milioane tone. China se situează astfel pe primul loc în lume.

FETIŢA OARBĂ DIN EBOLI

Ziarul comunist italian „Il Pionere", care apare la Roma, a publicat de curînd cîteva scrisori — mărturii zguduitoare despre viaţa de mizerie a copiilor din Italia — culese şi tipărite de către ziarista progresistă Dina Rinaldi.

Dintre aceste scrisori, cea a lui Cozimo Ragoni din Eboli, în vîrstă de 15 ani, impresionează cel mai mult. „Primăvara, în ciuda vîrstei lor fragede, pe mulţi dintre copii, nevoia îi sileşte să lucreze la cîmp. Mulţi copii talentaţi şi dornici să înveţe sînt nevoiţi să părăsească şcoala. Iarna, prin ploaie şi frig, pe stradă poţi întîlni copii desculţi, în zdrenţe. Ei cresc pe stradă şi devin delicvenţi. Anul acesta, situaţia la periferia „Campo Baraccato" este mai grea ca oricînd. Muncitorii care trăiesc acolo au fost într-adevăr loviţi de o nenorocire îngrozitoare. Foile de tablă, din care sînt construite cocioabele lor, au ruginit în decurs de 14 ani şi locuitorii suferă din cauza ploilor şi a frigului. Auzi adesea că mulţi copii bolesc greu şi majoritatea lor mor. Cazul cel mai îngrozitor s-a întîmplat cu o fetiţă, ucenică la o croitoreasă. Ea a orbit cu totul din cauza prea marei umezeli".

★

Din paginile cărţilor, ne-am închipuit pămîntul Italiei scăldat de soarele primăvăratic, cu văzduhul înmiresmat de livezile de portocali. Veneţia, străbătută de singuratice gondole, muzeele cu pînze şi sculpturi de Rafael, Leonardo Da Vinci, Michel Angelo, cetăţile străvechi, de marmoră albă, acestea sînt imagini care te cuceresc. Dar cînd citeşti rîndurile lui Cozimo Ragoni, e greu să-ţi închipui că fetiţa care a orbit din cauza umezelii, n-are să vadă niciodată jocurile multicolore ale artificiilor, în nopţile de carnaval şi niciodată ochii, pentru totdeauna închişi, nu vor putea să vadă siluetele tremurătoare ale păstoriţelor din tablouri.

Dar oamenii cinstiţi şi simpli, oamenii muncii din Italia, conduşi de comunişti, vor continua lupta împotriva orînduirii nedrepte, capitaliste, în timpul căreia se întîmplă asemenea crime. Şiruri nesfîrşite de oameni vor manifesta pentru un trai mai bun, în pieţele de marmoră albastră şi, în primele rînduri, cu paşii siguri şi demni, se va afla şi fetiţa oarbă din Eboli...

TOMA GHEORGHIU

reportaj · ştiri · informaţii · noutăţi · tehnice · reportaj

Știința

Anul geofizic continuă

Sfîrşitul anului care a trecut a adus şi bilanţul unor însemnate realizări în diferite domenii ale ştiinţei. Printre succesele acestea se numără la loc de cinste şi lucrările Anului Geofizic Internaţional. Incepute din luna iulie 1957, aceste lucrări au unit munca oamenilor de ştiinţă din peste 60 de ţări, care şi-au propus să studieze bătrîna noastră planetă. Aşa dar, Pămîntul este azi înconjurat de o uriaşă reţea de observaţie, pe care geofizicienii au ţesut-o în jurul lui. Cuceririle ştiinţifice din ultimul sfert de veac au pus la îndemîna savanţilor uriaşe mijloace de cercetare: cîteva mii de staţiuni fixe sau mobile instalate la diferite latitudini, expediţiile din Antarctica, baloane-sondă, sateliţii artificiali, şi mai cu seamă epocala realizare a ştiinţei sovietice, racheta cosmică.

Noilor mijloace perfecţionate de cercetare li se adaugă şi spiritul de strînsă colaborare ştiinţifică dintre savanţii din toate colţurile lumii. Rezultatele obţinute în cercetarea ionosferei, în domeniul razelor cosmice şi cele din Antarctica au arătat pe deplin valoarea unei asemenea colaborări care deschide ştiinţei mondiale mari perspective.

De pildă, în ceea ce priveşte Antarctica s-au adunat destule dovezi care să ducă la concluzia că aceasta nu este un continent dintr-o singură bucată, cum se crezuse pînă acum, ci un arhipelag legat printr-o carapace de gheaţă, pe care s-a înregistrat în unul din punctele sale (Staţiunea Sovietskaia) temperatura de 91 grade sub zero. Aceasta a făcut ca oraşul Verhoiansk (Siberia) să-şi piardă titlul de deţinător al recordului mondial al frigului.

Iată dar că Anul Geofizic Internaţional, anul de 18 luni, s-a dovedit totuşi a fi încă prea mic pentru uriaşa muncă de cercetare a geofizicienilor din toată lumea, care au acceptat propunerea Uniunii Sovietice de a-l prelungi cu încă un an.

Astăzi, evenimentul cu totul excepţional în istoria astronomiei, al lansării rachetei cosmice sovietice, a deschis drumuri îndrăzneţe spre noi descoperiri ştiinţifice. Omul a putut trece astfel de la simpla observare şi catalogare a planetelor, la popularea sistemului solar cu noi corpuri cereşti. Iar datele care au fost înregistrate cu ajutorul aparatelor instalate în conteinerul rachetei cosmice, vor veni să îmbogăţească lucrările Anului Geofizic Internaţional cu noi observaţii ştiinţifice asupra cunoaşterii cosmosului, observaţii realizate, pentru prima oară în istoria omenirii, de către oamenii sovietici.

FLORICA BALAN

Să străbați întinderile înzăpezite ale Antarcticei nu-i ușor... Uneori, trebuie să-ți croiești drum străpungînd cu buldozerul valurile înalte de zăpadă.

Lucrul acesta îl fac adesea membrii expediției sovietice pentru a-și putea continua rodnicele lor cercetări.

Incearcă şi răspunde!

Din patru chibrituri un pătrat şi opt unghiuri drepte

Cu patru chibrituri puteţi construi un pătrat care, bineînţeles, are patru unghiuri drepte.

După ce aţi construit un astfel de pătrat, puteţi oare ca mişcînd trei din cele patru beţe, să obţineţi un pătrat şi 8 unghiuri drepte?

Găini şi curcani

Am cumpărat 9 găini şi 8 curcani şi am plătit pentru aceste 17 păsări la fel ca pentru 15 găini şi 6 curcani.

Ştiţi cu cîte găini se poate cumpăra un curcan?

Pomii lui Radu

In grădina lui Radu cresc 6 pomi. Locul ocupat de fiecare pom corespunde cu vîrful unui hexagon regulat. El se gîndeşte să mai planteze încă 3 pomi, astfel ca împreună cu primii şase să formeze opt rînduri de cîte trei pomi.

Ştiţi cum va trebui să procedeze Radu?

CE VREŢI SĂ ŞTIŢI?

In acest număr răspundem cîtorva întrebări pe care ni le-au pus pionierii din clasele a VI-a şi a VII-a de la Şcoala medie nr. 19 „Mihail Eminescu" din Bucureşti.

1. *Ce observaţii ştiinţifice se fac cu ajutorul aparatelor din conteinerul rachetei cosmice sovietice?* ne întreabă Ioan Cheluru din clasa a VI-a.

După cum s-a arătat în comunicatele speciale ale Agenţiei TASS, în conteinerul aşezat la bordul rachetei cosmice sovietice au fost aşezate diverse aparate pentru îndeplinirea următoarelor scopuri principale:

— observaţii asupra unui eventual cîmp magnetic al Lunei şi asupra radioactivităţii solului lunar;

— observaţii asupra radiaţiei cosmice, în forma condiţiilor existente în preajma Pămîntului;

— observaţii asupra diverselor feluri de radiaţii care ne vin de la Soare etc.;

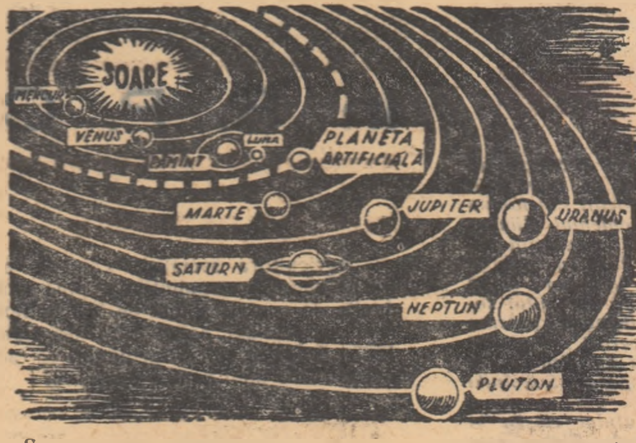
— observaţii asupra meteoriţilor, materiei interplanetare etc.;

Programul de observaţii a fost executat în întregime: cum însă datele transmise au nevoie de o atentă prelucrare, rezultatele nu au fost încă comunicate. Ele vor fi publicate pe măsură ce vor fi executate aceste prelucrări.

2. *Inscriindu-se pe orbită, racheta a căpătat o forţă de atracţie faţă de alte corpuri cereşti?* — ne întreabă Tudor Ionescu tot din clasa a VI-a.

Dacă ne referim la această problemă din punct de vedere riguros matematic, planeta artificială creată de savanţii sovietici, exercită o atracţie asupra diferitelor corpuri cereşti. Insă, această atracţie este extrem de mică, dată fiind diferenţa de masă dintre planetele mari ale sistemului solar şi rachetă. Forţa de atracţie a rachetei ar putea fi importantă numai în raport cu corpurile mici din sistemul solar, în special meteoriţii.

3. Răspundem dorinţei pe care şi-a exprimat-o Kum Petre publicînd schema de mai sus.

Schema sistemului solar şi locul pe care-l ocupă planeta artificială. (Desenul nu s-a executat la scară).

4. *Cum a putut racheta să străbată straturile atmosferei fără să se aprindă?* — ne întreabă Zora Paul.

Explicaţia este următoarea: pentru început, racheta a mers în direcţie verticală, pentru a străbate mai repede straturile dense ale atmosferei, în care frecarea este mai mare. In acelaşi timp, viteza relativ mică, pe care o avea în acel moment, a făcut ca temperatura să nu crească prea mult. Pe măsură însă ce racheta a intrat în straturi de aer din ce în ce mai rare, unde frecarea este mult mai mică, viteza rachetei a crescut şi totodată ea s-a stabilit pe direcţia în care trebuia să zboare.

In al doilea rînd, este vorba de faptul că materialul de construcţie al rachetelor sovietice rezistă la temperaturi de cca două mii grade, fiind vorba de un aliaj special de aluminiu şi magneziu.

5. *Cum se face lansarea unei rachete?* — întreabă Enescu Mircea.

Operaţia de lansare a unei rachete este destul de dificilă. Racheta, instalată pe o platformă specială, este aşezată în direcţie verticală. Un sistem automat asigură ca declanşarea motoarelor să se facă exact în momentul stabilit prin calcul, după scopul urmărit. In acelaşi timp, funcţionarea motoarelor este controlată prin dispozitive speciale.

Apoi, la punerea în funcţiune a motoarelor, racheta porneşte pe direcţia stabilită. Treptat, viteza creşte, în timp ce sistemele automate controlează întreaga funcţionare a dispozitivelor de comandă a motoarelor. La aceasta se adaugă şi sistemele de comandă de la distanţă (teleghidarea), sisteme care au atins în U.R.S.S. un nivel deosebit de ridicat şi care asigură reuşita unei astfel de lansări.

NE-32°4'

POVESTIRE IN IMAGINI DE A. WEISS — DESENE N. ZAMFIR

REZUMATUL CAPITOLELOR PRECEDENTE

Acţiunea se petrece într-un orăşel de munte. Mihai, Dana, Fane şi Tiţa, surioara mai mică a lui Mihai, alcătuiesc un grup de buni prieteni, care îşi petrec împreună vacanţa.

Intr-o noapte, Mihai surprinde o convorbire ciudată în curtea vecinului său, fostul anticar Băluţă. El îşi dă seama că Băluţă a ascuns în iedera ce acoperea zidul, un obiect. Mînat de curiozitate, Mihai, scotocind prin frunziş, găseşte o cutie conţinînd un aparat perfecţionat de radio-emisie-recepţie, cu undă dirijată. Mihai pune aparatul la loc, însă în minte îi încolţeşte bănuiala că fostul anticar Băluţă se îndeletniceşte cu afaceri necurate.

A ÎNCEPUT FAZA DE IARNA A

Spartachiadei pionierilor şi şcolarilor

Intre 1 ianuarie — 1 martie, în toate unităţile de pionieri din ţară se organizează şi se desfăşoară întrecerile la schi, săniuş şi şah din cadrul fazei de iarnă a Spartachiadei pionierilor şi şcolarilor.

Faza se organizează pe categorii de vîrstă, separat pentru băieţi şi fete: categoria I-a — de la 9 la 10 ani împliniţi; categoria II-a de la 11 la 12 ani împliniţi şi categoria a III-a de la 13 la 14 ani împliniţi. Iată cele trei etape de desfăşurare a fazei de iarnă: etapa I-a, pe clasă şi şcoală; etapa a II-a pe centre de comune; etapa a III-a pe raion (oraş).

Echipajul lui Andrei Moraru

In sfîrşit, după o aşteptare îndelungată, a căzut şi prima zăpadă. Oraşul şi munţii care-l inconjoară au îmbrăcat mantia albă a iernii.

De cum s-a bătătorit pîrtia, pe derdeluşul de pe str. 23 August din oraşul Vatra Dornei, s-a desfăşurat primul concurs de săniuş din acest an. Victoria, la băieţi, a revenit „echipajului" condus de Andrei Moraru, din clasa a VII-a a Şcolii de 7 ani.

După concurs, am stat de vorbă cu Constantin Malaca, unul din membrii acestui echipaj.

— Cum v-aţi pregătit pentru acest concurs?

— Nici nu prea am avut vreme să ne pregătim — mi-a răspuns Constantin. Abia acum s-a aşternut zăpada la noi. Dar toţi cei de pe sania lui Andrei ne cunoaştem încă de anul trecut. Şi atunci am concurat, tot împreună, la Spartachiadă.

— Cine mai face parte din „echipajul" vostru?

— In afară de mine şi Andrei. mai sînt trei: Ionică, Dumitru şi Vladimir.

— Vă bucură rezultatul de azi?

— Sîntem mulţumiţi de locul I pe care l-am ocupat. Insă, ca să fim scutiţi de emoţii la etapa pe şcoală, trebuie să ne mai antrenăm. Sania noastră e mare, noi sîntem destul de grei, Andrei o conduce minunat, aşa că putem merge cît se poate de repede. De aceea, chiar de mîine începem să ne antrenăm pe strada Parcului, care este foarte înclinată. Şi pe urmă, să ne vedeţi la concurs!..

I-am mulţumit lui Constantin pentru răspunsuri şi i-am urat, atît lui cît şi colegilor săi de „echipaj", mult succes la etapa pe şcoală a Spartachiadei!

Intrecerea

Hotărît lucru: nimeni în şcoală nu schiază mai bine decît Octavian Achirilei şi Valeriu Roşu. Lucrul acesta l-au dovedit cu prilejul nenumăratelor concursuri organizate pe pîrtia din centrul comunei. Victoria revenea cînd unuia, cînd celuilalt. In timpul vacanţei de iarnă, fiecare din ei a căutat să se antreneze cît mai mult. Făceau o sumedenie de „coborîri", parcurgeau, cu schiurile în picioare, sute şi sute de metri pe orice fel de teren.

Iar acum, pe pîrtia din comuna Panaci, regiunea Suceava, s-au adunat o mulţime de pionieri şi şcolari pentru a asista la desfăşurarea concursului de schi din cadrul fazei de iarnă a Spartachiadei, etapa pe şcoală. Au venit chiar şi oamenii din comună.

A pornit în „cursă" primul concurent. Apoi al doilea... încă unul... Toţi sînt emoţionaţi. I-a venit rîndul lui Octavian. Se pleacă puţin, îşi ia elan şi, cît ai clipi, ţîşneşte în goană spre linia de sosire. „Coborîrea" este executată corect.

Nu acelaşi lucru s-a întîmplat cu Valeriu care, pe lîngă faptul că a întîrziat atunci cînd a luat startul, a căzut chiar pe linia de sosire, pierzînd cîteva secunde preţioase. Faptul că nu a cîştigat locul I l-a cam supărat pe Valeriu. Dar l-a şi ambiţionat în acelaşi timp! „Trebuie să cîştig!" — şi-a zis el. Şi s-a ţinut de cuvînt. La proba de fond — „specialitatea" lui — şi-a întrecut toţi adversarii. Chiar şi pe Octavian l-a lăsat în urmă cu aproape 10 m...

La sfîrşitul concursului, amîndoi schiorii au fost fericiţi. Şi-au împărţit primul loc... prieteneşte. Unul a ocupat locul I la „coborîre", iar celălalt la „fond". Insă această întrecere, care se dă între ei de multă vreme pentru ocuparea primului loc n-a luat sfîrşit. Ea va continua la etapa pe centre de comune şi — cine ştie — poate chiar la etapa pe raion.

E. DOBRESCU

In ajutorul participanţilor la Spartachiada pionierilor şi şcolarilor — faza de iarnă

De vorbă cu maestrul sportului Ion Cojocaru

Aţi văzut? Cumătra iarnă, în cele din urmă, a sosit. Bucuria voastră, a amatorilor de săniuş, patinaj sau schi. Numai că mulţi sînteţi începători. In numele vostru, al celor care vor să înveţe să schieze, l-am rugat pe maestrul sportului Ion Cojocaru să vă dea cîteva sfaturi, să vă împărtăşească cîte ceva din experienţa sa. Şi, pentru că bănuiam că o primă întrebare pe care aţi pune-o celui care a cîştigat de 17 ori titlul de campion naţional ar fi „La ce vîrstă aţi început să schiaţi?" i-am adresat şi noi tovarăşului Cojocaru această întrebare.

— *Am pus, pentru prima oară, schiurile, în joacă, după ce am împlinit 9 ani,* ne-a răspuns el. *De fapt activitatea unui schior „cu experienţă" poate să înceapă chiar şi de la vîrsta de 5 ani!*

— Ce puteţi spune cititorilor noştri, care în general au împlinit 9 ani, despre poziţia corectă a corpului în timpul primelor exerciţii?

— *Aceasta este de fapt cheia reuşitei de mai tîrziu a unui bun schior. Corpul trebuie să fie uşor înclinat înainte, genunchii — relaxaţi, şi centrul de greutate deplasat în faţă. Bineînţeles că, pentru începători, se cuvine să spunem un cuvînt şi despre schiuri. Fie că sînt improvizate sau cumpărate, ele nu trebuie să fie prea grele, iar lungimea lor este cea mai potrivită atunci cînd vîrful schiului intră în căuşul palmei ridicate, cu braţul întins, deasupra capului.*

— Şi acum, v-am ruga să ne daţi cîteva amănunte tehnice în legătură cu primii paşi pe schiuri, pe un teren drept sau în pantă uşoară, la urcuş sau coborîre

— *In primul rînd, trebuie să vorbim despre pornire. Incepătorului i se recomandă de obicei să pornească lunecînd 2—3 paşi cu genunchii apropiaţi şi de-abia apoi să-şi ia avînt cu ajutorul beţelor. In tot timpul cîrmii, un picior va fi puţin înaintea celuilalt.*

Pentru a frîna din viteză pe o pantă mai abruptă, se face „plugul", adică cu multă atenţie, se apropie brusc, din mers, vîrfurile schiurilor, apăsînd partea inferioară a piciorului. Pentru urcuş, se obişnuieşte poziţia schiurilor invers decît la „plug". Se păşeşte punînd un picior înaintea celuilalt, vîrful schiurilor fiind mult depărtate şi călcîiele apropiate. (Ca un V cu deschizătura înainte). Pe un drum drept, înclinaţia corpului va fi aceeaşi, iar un picior va luneca la o mică distanţă înaintea celuilalt.

Păstrînd discreţia, v-aş spune şi cum trebuie să vă ridicaţi din căzătură. Pentru a nu prelungi prea mult această poziţie „incomodă", trebuie să încerci apropierea picioarelor, unul lîngă altul, în poziţie ghemuit, iar apoi, cu ajutorul beţelor, ridicarea din nou în picioare.

— Ce ne puteţi spune despre antrenament?

— *Depinde de timpul pe care-l ai la dispoziţie — şi de dragostea pe care o porţi schiului. De altfel „pofta vine abia... mîncînd"*

I-am mulţumit, în numele vostru, maestrului sportului Ion Cojocaru, pentru aceste scurte şi preţioase îndrumări teoretice, asigurîndu-l că şi cititorilor noştri „pofta le va veni... schiind".

M. DASCALU

FILE DE CALENDAR

Două aniversări

Peste trei zile, adică la 25 ianuarie, se împlinesc 200 de ani de la naşterea marelui poet scoţian Robert Barns. Născut într-o familie de ţărani săraci, copilăria i-a fost lipsită de bucurii. Totuşi, deşi mai tîrziu, cînd ajunsese cunoscut în cercurile literare ar fi putut trăi altfel decît părinţii lui, preferă să rămînă la o fermă din Ellisland ocupîndu-se cu agricultura. Intreaga lui operă este inspirată din folclor, din viaţa ţărănească şi natură, baladele şi cîntecele lui fiind pe înţelesul poporului, pline de un umor sănătos.

★

Poezia poetului progresist maghiar Ady Endre este o poezie în care recunoşti strigătele şi năzuinţele de mai bine ale celor asupriţi, ale ţăranilor şi muncitorilor, o poezie plină de ură împotriva asupritorilor. Ady Endre a fost unul dintre poeţii care au luptat din toate puterile pentru o viaţă nouă. El a crezut din tot sufletul în Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie şi în noua orînduire care avea să vină. Dar nu i-a fost dat să vadă această lume nouă, deoarece la 27 ianuarie 1919 a fost răpus de o boală grea. Au trecut de atunci 40 de ani, dar el continuă să trăiască tot mai viu în inimile noastre, ale tuturor.

GHEORGHE TOMOZEI

1859 24 IANUARIE 1959

Iaşi, 5 Ianuarie 1859

Oraşul cu turlele albe, învăluit în zăpezile argintii ale iernii, trăia zile de sărbătoare. Pe uliţele strîmbe, străbătute de sănii fugare, mii de oameni se îndreptau spre o veche clădire, unde Adunarea electivă a Moldovei urma să hotărască noul domnitor al ţării.

Mulţimea se strîngea în jurul clădirii — zid viu — şi era o linişte atotcuprinzătoare. Numai clinchetele subţiri ale clopoţeilor se auzeau în răstimpuri, gîlgîind, la început asurzitoare şi mai apoi, din ce în ce mai tăcute, pînă cînd ecourile se stingeau...

Ţărani cu bărbile albe, sprijiniţi în ciomege, orăşeni în veşminte pestriţe, calfe şi lucrători, mici negustori, aşteptau clipa în care se va vesti rezultatul alegerii.

Era ora 12...

Fiecare deputat al Adunării elective se urca la tribună pentru a depune jurămîntul. Apoi, în ordine alfabetică, declarau numele deputatului propus, scriindu-i numele pe un pergament. Primul a fost întrebat Vasile Alecsandri, poetul iubit de toată ţara, glorie a stihului romînesc. Poetul a înaintat cîţiva paşi şi a rostit, cu voce sigură:

— **„Votez pentru Alexandru Cuza!"**

Rînd pe rînd, deputaţii rosteau acelaşi nume. Erau siliţi să-l rostească, scrîşnind, chiar şi aceia care ar fi vrut să stăpînească tronul Moldovei pe mai departe tot Mihail Sturdza, cel care împilase crunt poporul.

Apoi, pe treptele clădirii, a apărut cineva care a vestit miilor de oameni care aşteptau cu căciulile în mîini, în semn de respect, numele noului domn:

— **„Oameni buni, a fost ales colonelul Alexandru Ioan Cuza!"**

Din mii de piepturi a izbucnit un puternic „uraaa", zeci de mii de picioare au început să bătătorească zăpada în ritmul unei hore, ca din pămînt au apărut tarafurile de lăutari, veche şi statornică mîndrie a bătrînului Iaşi. Pe placarde ridicate sus, deasupra capetelor, scria: **„Trăiască domnul! Trăiască deputaţii! Jos strigoii! Moarte lui Mihail Sturdza"!**

A doua zi, Alecsandri a fost recunoscut pe stradă, de către oamenii simpli, care continuau să sărbătorească marele eveniment. Cuza manifestase înţelegere şi simpatie faţă de revoluţia şi idealurile de la 1848, lua parte ţăranilor în Adunarea Ţării şi promitea să uşureze viaţa celor oropsiţi. Aceştia, împresurînd Adunarea, în momentul decisiv, au impus de fapt alegerea sa ca domn. De nu mai puţină simpatie se bucura bardul de la Mirceşti, Alecsandri. Iată cum descrie poetul, scena întîlnirii cu mulţimea: **„In zadar încercai să evit această întîlnire, fui recunoscut în sania mea şi într-o clipită mă văzui înconjurat de peste trei mii de oameni care începură a striga, ovaţionîndu-mă: Trăiască Alecsandri! Trăiască deputatul nostru, trăiască poetul nostru! Vrură să mă smulgă din sanie ca să mă poarte în triumf; doi comisari de poliţie care se găseau acolo mă apărară spunînd mulţimii că eram bolnav. In sfîrşit, luai cuvîntul pentru a spune:**

Fraţilor! Să trăiască steagul Moldovei steagul romînesc pe care-l purtaţi cu atîta fală! La aceste cuvinte, era gata să asurzesc de urale. Era o scenă de noapte, din cele mai fantastice. Din mijlocul acestui tumult auzii o voce de veritabil tenor strigînd: „Unde-i muzica?" Muzica militară îşi făcea loc prin mulţimea compactă care mă înconjura. Atunci aceeaşi voce reluă: „Cîntaţi, măi, Hora Unirii că Alecsandri au făcut-o!"

I. **Alexandru Ioan Cuza, alături de Mihail Kogălniceanu, istoric de frunte şi însemnat om politic, unul dintre cei mai înflăcăraţi unionişti.**

II. **Stema oraşului Focşani, simbolizînd Unirea Ţărilor Romîne.**

III. **In această casă simplă din comuna Cîmpuri s-a născut Moş Ion Roată, deputat al ţăranilor moldoveni în Divanul Ad-hoc.**

Noi urale însoţite de joc şi cîntece, era magnific!"

Bucureşti, 24 Ianuarie 1859

Zeci de mii de oameni au manifestat şi la Bucureşti în favoarea ideii unioniste silind pe deputaţii reacţionari să aleagă pe cel pe care, cu puţine zile înainte, îl aleseseră şi moldovenii. Caimacămia voia să încerce, acum, în ultimul ceas, o lovitură care să-i înlesnească împlinirea planurilor sale. In ziua sorocită alegerii, clădirea Adunării a fost înconjurată de soldaţi care au primit ordin să alunge mulţimea. Dar armata, care nutrea aceleaşi sentimente ca poporul adunat, nu a ascultat aceste ordine. Mii de oameni din vecinătatea Adunării au năvălit pe toate porţile spre lăcaşul furtunoaselor discuţii.

Au trecut două zile...

La sfîrşitul dezbaterilor, în ciuda majorităţii reacţionare din Adunare, sub presiunea poporului venit în apărarea marei idei a Unirii, a fost propus Alexandru Ioan Cuza.

Un martor la aceste evenimente, ne descrie astfel înălţătoarea clipă: **„Tot Bucureştiul era în picioare, de la Filaret şi dealul Mitropoliei pînă la Băneasa. Răsunau strigăte: Trăiască Unirea! Trăiască Vodă Cuza, alesul Moldovei şi al Munteniei! Trăiască Romînia una şi nedespărţită!"**

Iluminat de faclele pîlpîitoare, oraşul lui Bucur, legănat de cîntecele muzicilor militare, trăia clipe de fericire şi izbîndă. La marile case boiereşti, adevărate cetăţi, perdelele erau trase... Pe străzi însă poporul petrecea, negustorii alergau pretutindeni, cu coşurile de nuiele pline de covrigi calzi şi parfumaţi, la hanuri, butoaiele erau scoase în stradă şi vinul curgea berechet. Fiecare om simplu găsea în buzunar un bănuţ — pentru unii ultimul — cu care să petreacă în zilele şi nopţile de iarnă. Copiii mahalalelor, suiţi în clopotniţele bisericilor, făceau să răsune în văzduh dangăte de bronz.

De la Podul Calicilor, sau al Caliţei, cum i se mai spunea, de la Hanul Roşu ori de la bariera Tîrgului din afară, oamenii veneau continuu. Străbăteau aceleaşi străzi pe care le străbătuseră, desculţi, în anul 1848.

Intr-o şcoală, la margine de mahala, un dascăl cărunt le povestea celor cîţiva şcolari care onoraseră şcoala cu prezenţa lor în acele zile, despre prietenia de veacuri care leagă pe moldoveni de valahi. Au fost evocate nenumărate lupte în care — unite — armatele Ţărilor Romîne i-au înfruntat pe prădalnicii otomani. Copiilor li se păreau că aud apropiindu-se tropotele cailor oştenilor lui Mihai Viteazul, cel care realizase visata unire într-o scurtă fulgerare a istoriei.

Şi zăpada cădea, liniştitoare, flori ciudate, de gheaţă, pîlpîiau la ferestre şi cîntecele se înfrăţeau cu fulgii albi şi rotunzi...

Dacă bătrînul, de demult adormit, Ion Neculce, ar fi trăit, s-ar fi întors în zori, acasă, ar fi aprins luminarea de seu, ar fi ales cea mai bună pană şi cea mai mătăsoasă hîrtie şi ar fi scris, cu slove de aur şi de miere, despre înfăptuirea visului secular — Unirea...

Ţara lui Moş Ion Roată

Uneori, cînd privesc minunata pictură a lui Theodor Aman: **„Hora Unirii la Craiova"**, simt că tabloul prinde viaţă. Sînt înfăţişaţi sub stelele nopţii de ianuarie, în faţa unei clădiri albe, zeci de ţărani, încingînd o horă. Chipurile lor sînt iluminate de flăcări roşietice, ca frunzele castanilor, toamna. Totul prinde contur, tabloul are o nebănuită adîncime. Mai mult, s-ar părea că opera lui Aman are sonoritate, atît de clar ţi se pare că auzi chiotele bucuriei, zgomotele înfundate ale paşilor, bătînd pămîntul.

După o jumătate de veac de la vestita horă, domnitorul ales, pentru prima oară, din voinţa unită a moldovenilor şi a muntenilor, fusese de mult alungat de monstruoasa coaliţie burghezo-moşierească. Aceasta a înscăunat, în scaunul lui Cuza, pe Carol I de Hohenzollern, sîngeros dictator, străin de interesele poporului. La 1907, din porunca lui, gloanţele au secerat vieţile ţăranilor răsculaţi, atît în Moldova, cît şi în Muntenia.

In cealaltă jumătate de veac ce s-a scurs, ţara noastră a devenit, în 1944, liberă, iar în 1947, monarhul a fost alungat.

Moş Ion Roată, bătrînul înţelept şi sfătos cu care ne-am întîlnit în scrierile altui moş Ion sfătos şi înţelept, Ion Creangă, ar fi fericit de-ar trăi, azi, alături de noi. Trăim într-o ţară liberă, în care partidul veghează fericirea poporului. Poporul romîn trăieşte în frăţie cu minorităţile naţionale şi construieşte o viaţă nouă. Cei care au înşelat, după 1859, voinţa poporului şi a lui Moş Ion Roată, au fost pentru totdeauna îndepărtaţi, ţara noastră, pentru care actul Unirii a însemnat o pagină luminoasă a istoriei sale, va înflori ca în visele poeţilor...

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti, Piaţa „Scînteii" tel. 17.60.10; 17.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".